Sprawozdanie laboratorium metody numeryczne Lab 12 - Całkowanie numeryczne metodą Simpsona

Jędrzej Szostak

1. Cel ćwiczenia

Nauka numerycznego obliczania całki przy pomocy metody Simpsona.

2. Opis problemu

Mieliśmy obliczyć całkę postaci:

$$\int_{0}^{\Pi} x^{m} \sin(kx) dx$$

dla trzech przypadków i w każdym z nich:

- m=0, k=1
- m = 1, k=1
- m = 5. k = 5

Do sprawdzenia naszych obliczeń musieliśmy dysponować wartościami dokładnymi, które można dość łatwo obliczyć korzystając z rozwinięcia funkcji sin(x) w szereg:

$$\int_{a}^{b} x^{m} \sin(kx) dx = \sum_{i=0}^{\infty} (-1)^{i} \frac{(kx)^{2i+m+2}}{k^{m+1}(2i+1)!(2i+m+2)} \Big|_{a}^{b}$$

W naszym wypadku wartość x-a nie jest zbyt duża więc sumę szeregu (2) możemy łatwo obliczyć sumując tylko 20-30 pierwszych wyrazów.

Następnie należało wykonać to samo zadanie korzystając z metody Simpsona dla następującej liczby węzłów: n = 2p + 1 = 11, 21, 51, 101, 201.

3. Opis metody

Metoda Simpsona jest jedną z metod przybliżonego całkowania. Jako przybliżenie stosujemy parabolę przechodzą przez trzy kolejne węzły. Pole pod parabolą w przedziale (-h, h) równe jest całce oznaczonej:

$$\int_{-h}^{h} f(x)dx = \frac{h}{3} (f(-h) + f(0) + f(h))$$

Do uzyskania poprawnego wyniku rozszerzamy tę metodę na cały przedział , dzieląc go na n równych części i dla każdego z nich dokonujemy obliczeń.

Znając wartości f(x) w równoodległych węzłach $x_0 - x_n$ gdzie n = 2p otrzymujemy wzór na sumę pól pod kolejnymi parabolami:

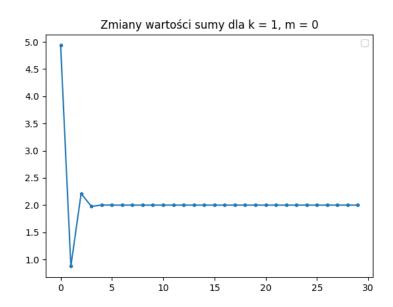
$$\int_{x_0}^{x_n} \approx \frac{h}{3} (y_0 + 4 \sum_{i=1}^p y_{2i-1} + 2 \sum_{i=1}^{p-1} y_{2i} + y_n)$$

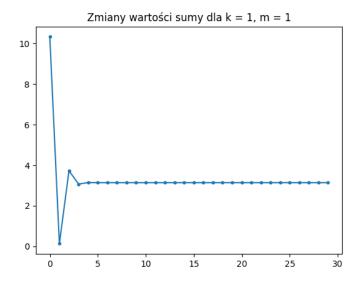
,gdzie

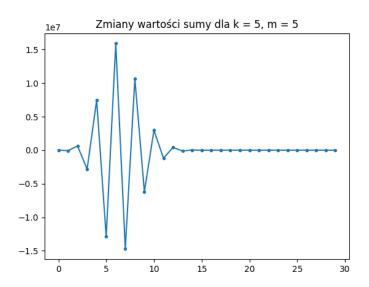
$$y_i = ax_i^2 + bx_i + c$$

4. Wyniki

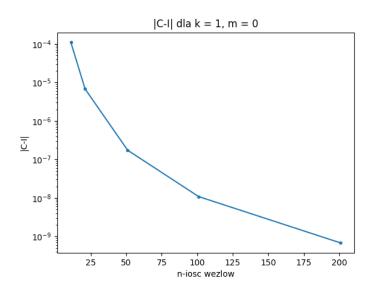
Wyniki zmiany wartości sum, dla liczby sumowanych wyrazów l = 1,2,3,...,30 w metodzie analitycznej:

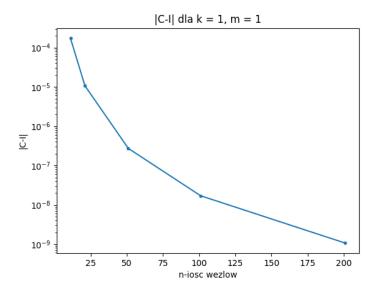

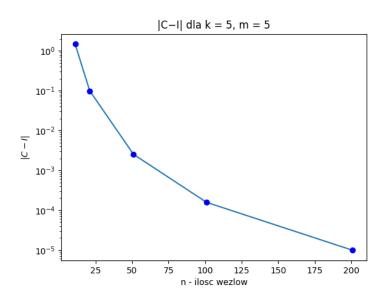

Wykresy zależności |C - I| od ilości węzłów, gdzie I – wartość dokładna całki, C – wartość całki obliczona numerycznie w skali logarytmicznej dla metody Simpsona:

5. Wnioski

Metoda Simpsona jest bardzo dobrą metodą do obliczenia wartości całki dla funkcji, które nie przyjmują dużych wartości. Dla dwóch pierwszych przypadków wyniki były zgodne z oczekiwanymi wcześniej niż dla trzeciego zestawu parametrów. Wraz ze wzrostem m oraz k, różnica pomiędzy wartością oczekiwaną I a otrzymywaną C staje się coraz większa. Na dokładność otrzymanych wyników ma również duży wpływ liczba węzłów. Dla dużych n dostajemy już bardzo dokładne wyniki.